

Devatenáct

Artist: František Nedvěď

Time Signature: 4/4

Tónina G dur:

G **Dmi/F**
Když ráno čtu v tvých očích: Jsem stá či stoprvá?
G **Dmi/F**
Mám strach, že láska skončí, mám strach, že potrvá.
G G7 C D Emi C G
Pak něčí hlas shůry zavelí a trubač troubí vpřed a léta běží zpět.

C G/H Ami7 D G
Najednou je mně i tobě divukrásných devatenáct let.

Když večer čtu v tvých očích, má láska jediná,
když jiskra nepřeskočí a spadne do klína,
pak zase hlas shůry zavelí, já kordem švihám hned, jak Zorro svoje zed.

Najednou je mně i tobě divukrásných devatenáct let.

Když ztichne noc a ty usínáš, ta chvíle před ránem, já chci tvým Cyranem

C G/H Ami7 D Emi C G
a Hamletem a Romeem a možná, že i d'Artagnanem být, d'Artagnanem být
C G/H Ami7 D
Pod tvou hřívou sen se vzpíná, Pierot i Kolombína.
C G/H Ami7 D G
Na polštáři v tobě dřímá divukrásných devatenáct let.

Když běh se změní v chůzi a chůze v krok-sun-krok,
čekám na dotek můzy jak hřebeč na obrok,
ale ten hlas shůry nevelí, teď zastavil se svět, teď zastavil se svět.

Nikomu se ani nesní, že máš oči jako lesní med, jako lesní med.
Koukáš na mě potměšile zachumlaná do košile,
však zas bude mně i tobě divukrásných devatenáct let.

Tónina D dur:

D **Ami/C**
Když ráno čtu v tvých očích: Jsem stá či stoprvá?
D **Ami/C**
Mám strach, že láska skončí, mám strach, že potrvá.
D D7 G A Hmi G D
Pak něčí hlas shůry zavelí a trubač troubí vpřed a léta běží zpět.

G D/Fis Emi7 A D
Najednou je mně i tobě divukrásných devatenáct let.

Když večer čtu v tvých očích, má láska jediná,
když jiskra nepřeskočí a spadne do klína,
pak zase hlas shůry zavelí, já kordem švihám hned, jak Zorro svoje zed.

Najednou je mně i tobě divukrásných devatenáct let.

Když ztichne noc a ty usínáš, ta chvíle před ránem, já chci tvým Cyranem

G D/Fis Emi7 A Hmi G D
a Hamletem a Romeem a možná, že i d'Artagnanem být, d'Artagnanem být
G D/Fis Emi7 A
Pod tvou hřívou sen se vzpíná, Pierot i Kolombína.
G D/Fis Emi7 A D
Na polštáři v tobě dřímá divukrásných devatenáct let.

Když běh se změní v chůzi a chůze v krok-sun-krok,
čekám na dotek můzy jak hřebeč na obrok,
ale ten hlas shůry nevelí, teď zastavil se svět, teď zastavil se svět.

Nikomu se ani nesní, že máš oči jako lesní med, jako lesní med.
Koukáš na mě potměšile zachumlaná do košile,
však zas bude mně i tobě divukrásných devatenáct let.